

Lotyš Aldis Pizans okúsil tvrdosť
Milana Kytnára (v strede)
a Adama Bezáka v úvodnom zápase
Slovákov na svetovom šampionáte v Ottawe

ZÁKLADNÝM CIEĽOM BOLO VYHNÚŤ SA BOJOM O ZÁCHRANU. VĎAKA ŠTASTNÉMU KONCU V ZÁPASE S FÍNSKOM A ŠOKUJÚCEJ VÝHRE V ZÁPASE S USA SA NASKYTILA ŠANCA NA FINÁLE. ŠVÉDI NÁS VŠAK V SEMIFINÁLE VRÁTILI DO REALITY A RUSI (AJ) V BOJI O BRONZ PRIPOMENULI, ŽE „IBA“ SA BRÁNIŤ NA VÍTAZSTVÁ PRE ZÍSKANIE NAJVVŠŠÍCH MÉT NESTAČÍ. NAPRIEK TOMU SME NA SVETOVOM ŠAMPIONÁTE DVADSAŤROČNÝCH V OTTAWE SKONČILI ŠTVRTÍ – ČO BY ZA TO DALI FÍNI, AMERIČANIA I ČESII Z ÚSPECHU SA TEŠME, NAD HROU NÁŠHO MUŽSTVA, ALE PREDOVŠETKÝM NAD ĎALŠOU PRÁCOU S NAŠOU MLÁDEŽOU NAĎALEJ TUHO PREMÝŠĽAJME!

Štvrtí, a predsa

zlato!

LOTYŠSKO

Vstup do MS sa nám vydaril! V Civic Centre v Ottawe sme v B-skupine vyhrali nad Lotyšskom suverénne 7:2, keď sme už v 2. minúte využili hneď prvú presilovú hru. Lotyšom sa síce podaril obrat a v 15. minúte viedli 2:1, keď aj oni využili početnú výhodu, ale po Rusnákovom vyrovaní na 2:2 to už boli iba Slováci, čo pridávali góly do štatistik. A tu bol práve položený základ celého úspešného účinkovania slovenského tímu v Kanade! Dodajme, že v 34. minúte v rozpätí 38 sekúnd zvýšili naši vedenie na 4:2 a 129 sekúnd pred sirénou Tybor svojim druhým gólom upravil na 5:2. Dôležitý vstup sa vydaril, bolo na čom stavať.

>> **ŠTEFAN MIKEŠ:** „V prvej tretine sme hrali nervózne a krčvito, hoci sme dali hneď na úvod gól, súper otočil priebeh, našťastie sa nám ešte do konca tretiny podarilo vyrovať. V druhej tretine to bolo z našej strany úplne iné, darili sa nám navčičené veci a už sme zápas nepustili.“

Slovensko 20 - Lotyšsko 20

7:2 (2:2, 3:0, 2:0)

Góly: 2. Tybor (Kytnár, Bezák), 17. Rusnák (Deyl, Mertel), 34. Hrivík (Vyletelka,

Kopecký), 34. Rusnák (Molnár, Štajnoch), 39. Tybor (Tatár, Štajnoch), 43. Tatár (Pánik, Viedenský), 48. Bezák (Kytnár) - 8. Straupe (Jekimovs), 15. Cinkc (Bukartš, Uleščenko). Vylúčení: 7:6, presilovky: 3:1, oslabenia: 1:0, rozhodovali: Muylaert, Pellerin (obaja Kan.) - Arm (Švajč.), Gemeinhardt (Nem.), 9370 divákov

ŠVÉDSKO

Hneď v druhom zápase nás Švédovia vrátili na zem, keď sme po dvoch tretinách hladko prehrávali 0:3 a až v 46. minúte skorigoval výsledok Uhnák. S kandidátmi na svetový primát sme prvý gól inkasovali už v 2. minúte z hokejky Hjalmarssona, v 15. minúte v početnej výhode skóroval ešte

Backlund a „tri korunky“ stretnutie bez problémov ukočirovali. Zápas sa nám nepodarilo zdramatizovať ani v 21-sekundovej power play.

>> **ŠTEFAN MIKEŠ:** „Chceli sme prevapit, potrápiť a hoci aj vyhrať. Vstúpili sme však nešťastne do zápasu s gólom hneď pri druhom striedaní. Potom sme inkasovali v oslabení za zbytočné vylúčenie, keď sme zle prestriedali, mali sme šesť hráčov a bolo 0:2. Švédovia boli neudržateľní, nestíhali sme s nimi, nestíhali sme ich brániť, nestíhali sme na nich reagovať. Boli veľmi rýchli, boli na puku veľmi silní a mali sme rozhádzanú obranu, ktorú sme nestíhali kompaktné stavať. Vypracovali sme si zopár šancí, ale na to, aby sme porazili Švédov musíme

Na „vlajku“ Mareka Hrivika sa podujal Lotyš Ronalds Cinkc

Radek Deyl „prekáža“ pri hre Rusovi Michailovi Pašninovi v priebehu v prvej tretiny zápasu základnej časti

všetko sedieť, nesmie tam byť slabší členok, musí nám všetko vychádzať a to nebol ten včerajší deň.“

Švédsko 20 - Slovensko 20
3:1 (2:0, 1:0, 0:1)

Góly: 2. Hjalmarsson (Svensson Pääjarvi, Andersson), 15. Backlund (Möller), 34. Karlsson (Backlund, Hedman) - 46. Uhnák (Viedenský, Valach), vylúčení: 5:7, presilovky: 1:1, oslabenia: 0:0, rozhodovali: Muylaert (Kan.), Ritchie - Brown (obaja USA), Kalivoda (ČR), 9726 divákov

RUSKO

Vo svojom treťom vystúpení sme favorizovanému Rusku odložali iba jednu tretinu. Jednoducho platí, že ak príde dobré mužstvo, betónovanie je

nanič. V druhej nás už Rusi rozstrieľali a opäť nám pripomenuli, kde sa svetová mládežnícka špička nachádza. Hviezdou večera bol štvorbodový Nikita Filatov (3+1), sekundoval mu kolega z útoku Sergej Andronov (1+3). Zdenka Kotvana

vyhnali z brány presne v polovici zápasu, v ktorom chvíľami predvádzali promočnú exhibíciu. Keďže Fíni porazili Lotyšov 5:1, osud našich závisel práve od duelu so Šuomi.

>> ŠTEFAN MIKEŠ: „V hokeji ide vždy o góly a my sme ich dostali osem. Prehrali sme vysoko, čo nás veľmi zarmútilo, ale musíme sa dať čo najrýchlejšie dohromady, aby sme zajtra odviekli úplne iný výkon. Nastúpili sme do zápasu koncentrovanejší, išli sme naplno a prvá tretina vyzerala veľmi dobre. Podarilo sa nám vyrovnať, no v 19. minúte sme dostali veľmi nešťastný a hlúpy druhý gól. V druhej tretine sme v priebehu ôsmich minút štyrikrát inkasovali a to jednoznačne rozhodlo. Súper bol maximálne efektívny.“

Rusko - Slovensko
8:1 (2:1, 4:0, 2:0)

Góly: 3. Filatov (Andronov), 19. Gončarov (Čudinov, Gračev), 22. Gončarov (Klukin), 25. Filatov (Andronov), 29. Golovkov (Voinov, Komaristij), 30. Filatov (Andronov, Čudinov), 56. Andronov (Filatov, Voinov), 57. Korostin (Komaristij, Potapov) - 14. Bezák (Kytynár) vylúčení: 7:4, presilovky: 3:0, oslabenia: 0:0, rozhodovali: Pellerin (Kan.), Reiber (Švaj.) - Gemeinhardt (Nem.), Terho (Fín.)

FÍNSKO

Možno sa to nezdá, ale zápas s Fínskom (možno) rozhodoval o osude dvadsiatky v najširších súvislostiach tohto projektu v jeho slovenskej podobe. Ak by sa nám nájazdy nebolí vydarili a našich by čakal boj o záchranu, zrejme by sa zvrtilo doma kadečo... Lenže samostatné nájazdy sa nám vydarili. Víťazný zásah Tomáša Tatára nás nielenže posunul po štyroch rokoch do vyradovacej fázy šampionátu, ale aj do

V prvom zápase s Rusmi nás „bratia“ vymazali z hokejovej mapy - vrátane Nikitu Filatova, ktorý to rukopadne predváža na Martinovi Uhnákov

pokojnejších vôd celého projektu. Úspechu predchádzal taktický výkon oboch súperov s dôsledným bránením. Po úvodných minútach bolo jasné, že o víťazstve vyrovnaných súperov môžu rozhodnúť presilovky a individuálne chyby.

>> Samostatné nájazdy odštartoval gólom Rajala, úspešná bola aj odpoveď Bezáka. Lucenius druhýkrát Janusa neprekvapil, Tatár dal na 2:1 a Härtikäinen neúspešným nájazdom spečatil osud Suomi.

>> **ŠTEFAN MIKEŠ:** „Obidva mančafy sa tvrdo držali svojej stratégie, čo sme očakávali, pretože nikto nechcel urobiť chybu, bolo to o chybe, každý chcel ísť do štvrtfinále. Je veľmi malý rozdiel medzi

Slovensko - Fínsko 3:2 po predžení a nájazdom rozstrele (0:0, 1:2, 1:0 - 0:0, 1:0)

Góly: 31. Pánik (Valach, Tatár), 49. Bezák (Kytárnar, Týbor), + rozhodujúci nájazd Tatár - 25. Lucenius, 38. Lähde. Rozhodcovia Kurmann (Švajč.), Ritchie (USA) - Bechard, Losier (obaja Kan.), vylúčení: 5:4 na 2 min., presilovky: 1:1, oslabenia: 0:0, 9312 divákov.

Hviezda juniorského šampionátu Tomáš Tatár prekonáva švédskeho gólmanna Jacoba Markstroma v priebehu druhej tretiny semifináleho zápasu

Fin Jani Lajunen (vpravo) upiera zrak na puk spolu s našim Petrom Kopeckým v priebehu najdôležitejšieho zápasu Slovákov v Ottawe

Perfektná defenzíva a smrtiace kontry prinášali Američanov do zúfalstva. Úvodných desať minút sa vyvíjalo podľa osvedčeného scenára - do útočného pásma sme sa dostávali len sporadicky a po „naverímboha“ vyhadzovaných pukoch. Brankár Janus kryl aj trestné strieľanie, hneď v prvej minúte. Prvý raz udrel Bezák, ktorý omráčil "zamrznutého" McColluma. Hoci Američania vyrovnali, naši „z čista jasna“ pridali dva góly - najprv Pánik posunul puk Tatárovi a ten bekendom zavesil, potom sa rozbehli Bezák s Kytárnarom a Molnár opäť od praveho mantinelu príklepom prestrelil nespoľahlivého brankára. Na rozdiel od amerického slovenský gólmán čaroval a hoci Američania búšili cez prehustenú modrú čiaru, ich hra postupne strácala na údernosti. V závere ešte Tatár prikrášľoval do prázdnej bránky na 5:2 a boli sme v semifinále!

Slovensko - USA 5:3 (3:1, 0:0, 2:1)

Góly: 12. Bezák (Kytárnar), 14. Tatár (Pánik), 18. Molnár, 52. Pánik (Viedenský, Ďaloga), 58. Tatár (Viedenský) - 13. Cole (Wilson), 46. Blum (Wilson, van Riemsdyck), 59. van Riemsdyck (Shattenkirk). Rozhodcovia Kurmann, Reiber - Roger (všetci Švajč.), Gemeinhardt (Nem.), vylúčení: 6:4 na 2 min., presilovky: 0:2, oslabenia: 0:0, 18.042 divákov.

ŠVÉDSKO - semifinále

Po senzačnom štvrtfinálovom víťazstve nad USA sme Švédov neprekvapili. Takmer po celý zápas sa „konceptne“

bojom o záchranu a bojom o medaily, čiže medzi úspechom a neúspechom. Tá ťažoba bola na obidvoch mužstvách, obe ju ťažko znášali. Podľa toho sa odvíjal hokej, bol to viac boj, ako nejaké pekné hokejové momenty, pekné vypracované kombinácie a podobne. Nebyť zbytočných faulov, ako v prvej tretine na oslabenie 3:5, v ktorom sme dostali gól, mohli sme vyhrať aj v riadnom hracom čase."

USA - štvrtfinále

Pred takmer dvadsaťtisícovou návštevou si naši rýchlo uvedomili, že v štvrtfinálovom zápase majstrovstiev sveta už nehrajú extraligu pred zopár stovkami uzímených fanúšikov o fazuľky. A tiež holý fakt, že niektorým sa šanca na prípadný úspech už nikdy nevráti. Preto zápas, v ktorom nemalo byť pochyb o favoritovi a outside-rov, chytili zo správneho konca!

Švéd Andersson „vyrzil so Štajnochom dvore“

útočilo iba smerom na Janusovu bránu, každopádne každý náš ojedinelý protiútok robil Švédom značné problémy. Aj preto sme dvakrát viedli, ale nakoniec sme systematickému a sústavnému tlaku neodolali. Vyčerpávala nás pritom pravidelná hra v oslabení, určite sa na mladých hráčoch odrazila aj skutočnosť, že kým Švédi ako priami semifinalisti od Silvestra oddychovali, my sme hrali ťažké zápasy s Fínmi a USA – ale to bol údel mužstiev druhého sledu. Za neustáleho švédskeho tlaku a len sporadických slovenských protiútokov sme nakoniec od 47. do 52. minúty trikrát inkasovali a hoci naši tréneri zariskovali štvorminútovou hrou bez brankára, napriek Tatárovmu gólu sme už viac nevymysleli. Navyše Moller strelou do prázdnej bránky 77. sekúnd pred sirénou poslal

svoje mužstvo do finále a naše do bojov o bronz.

» „Chlapci si uvedomovali o čo sa hrá, kde sme sa dostali. Za to, čo predviedli si zaslúžia uznanie. Z prehry sú smutní, ale hráme o medaily a musíme sa pripraviť čo najlepšie na posledný zápas, do ktorého dáme všetko,“ povedal Miroslav Marcinko. Okrem skvelého Janusa, ktorý Švédom zlikvidoval 46 striel, pútal pozornosť skautov najmä Tomáš Tatar. Proti Fínom rozhodol v samostatných nájazdoch, vo štvrtfinále i semifinále dal po dva góly. Jeden z najmladších a najmenších hráčov slovenského výberu patril medzi najlepších na ľade, hýril energiou, napádal protihráčov, snažil sa tvoriť. „Po Fínoch a najmä po Amerike mi stúplo sebavedomie. Vo štvrtfinále sme dosiahli veľké víťazstvo.

Vieme, že celé Slovensko je na nohách. Všetci nám držali palce,“ uviedol Tatar, ktorý nenastupoval počas sezóny v extraligovej dvadsiatke, ale hrával za seniorov Zvolena.

Švédsko - Slovensko 5:3 (0:1, 1:1, 4:1)

Góly: 31. Bäcklund (Gustafsson, Karlsson), 48. Bäcklund (Karlsson), 49. Ullstrom (Tedenby), 52. Hjalmarsson (Tedenby), 59. Moller (Erixon, Karlsson) - 20. Mertel (Kytňár), 36. Tatár (Bezák), 56. Tatár (Mertel), rozhodovali: Muylaert, Pellerini - Bechard, Losier (všetci Kan.), vylúčení: 3:5, presilovky: 2:2, oslabenie: 0:0, 18112 divákov

RUSKO – zápas o tretie miesto

V zápase o bronz sme s Ruskom prehrali, ale debakel zo základnej skupiny sa už nekonal. Štvrté miesto, teda historicky druhý najväčší úspech dvadsiatky (po deviatich rokoch) je úspech fantastický a nijako neradne znižovať jeho hodnotu. Chceme pripomenúť, že s ohľadom na našu hru to ale bolo naozaj maximum, čo sme mohli dosiahnuť, preto nad „stratenou“ medailou netreba bedákať.

» Zápas bol vyrovnaný, ale urobili sme aj niekoľko fatálnych chýb – a to rozhodlo, ak samozrejme opomenieme kvality súpera, na ktorého sme proste nemali, možno už ani fyzických a psychických síl. Z našich obstál najmä Viedenského útok, ktorý sa jediný dokázal „ubytovávať“ v ruskom útočnom pásme. Za trojgóloveho vedenia Rusov síce znižoval kanonier Tatar na 2:4, ale inkasovaný gól do prázdnej bránky spečatil bronz pre favorita i našu zemiakovú medailu – ku ktorej však našim úprimne blahoželáme!

» **ŠTEFAN MIKEŠ:** „Pred šampionátom by sme štvrté miesto brali všetci všetkými desiatimi. Dostali sme sa do spoločnosti najlepších hokejových krajín a v tejto konfrontácii sme sa neustále posúvali ďalej. Myslím, že to videli jasne aj tí, ktorí projekt dvadsiatky spochybňovali.“

Rusko - Slovensko 5:2 (1:0, 2:1, 2:1)

Góly: 5. Černov (Korostin), 26. Gončarov (Dadonov), 40. Filatov (Gračov, Tokranov), 52. Filatov, 59. Kugryšev (Černov, Vojnov) - 31. Štajnoch (Tatár, Pánik), 58. Tatár (Štajnoch). Rozhodcovia: Muylaert, Pellerini - Losier (obaja Kan.), Takula (Švéd.), vylúčení: 5:5, presilovky: 0:1, oslabenia: 0:0, 18.763 divákov.

» Zostava SR 20 v zápase o bronz: Janus - Štajnoch, Ďaloga, Deyl, Brejčák, Valach, Šiška, Vizváry - Bezák, Kytňár, Tybor -

Molnár, Rusnák, Mertel - Vyletelka, Kopecký, Hrivík - Tatár, Viedenský, Pánik - Uhnák.

>> Toľko naša retrospektíva. Tento príspevok si nekládol za cieľ „hĺbkový rozbor“ účinkovania našej dvadsiatky na MS, názorom na jej pôsobenie i širšiemu významu tohto úspechu pre slovenský hokej sa ešte určite vrátíme!

■
Náš hokej
Foto SITA

SR 20 NA MS 2009 V OTTAWE:

brankári:

Zdenko Kotvan (HK Orange 20)
Marek Čiliak (Kometa Brno/ČR)
Jaroslav Janus (Erie Otters/Kanada)

obrancovia:

Martin Štajnoch, Radek Deyl, Ján Brejčák,
Marek Dáloga, Matúš Vizváry (všetci HK Orange 20)
Juraj Valach (HKM Zvolen)
Michal Šiška (Kamloops Blazers/Kanada)

útočníci:

Marek Mertel, Ondrej Rusnák, Adam Bezák,
Jozef Molnár, Radoslav Tybor, Tomáš Vyletelka,
Martin Uhnák, Marek Hrivík,
Peter Kopecký (všetci HK Orange 20)
Tomáš Tatár (HKM Zvolen)
Richard Pánik (HC Trinec/ČR)
Milan Kytárnar (Saskatoon Blades/Kanada)
Marek Viedenský (Prince George Cougars/Kanada)

Brankár prvej veľkosti
Jaroslav Janus

Juraj Valach
v kontakte
s Rusom Dmitrijom
Kugryševom
v zápase o bronz

KVARTETÁ SI UŽÍVALI domácu atmosféru

Ladislav Nagy sa v Rusku trápi. Do Čerepovca prišiel z NHL s tým, že sa zaradí medzi ústredné postavy a nielen vo svojom mužstve. Lenže realita je iná a Laco je pod palbou kritiky. Ruské médiá sa do neho poriadne obuli. „Jedno nechápem, prečo napísali, že som sebec. Nikdy som ním nebol a ani nebudem. Veď ja som stále prihrával, tak akýže sebec,“ rozčuľoval sa Nagy, že z neho spravili „súkromníka“. Na druhej strane si uvedomuje, že od hráča s takým kontraktom sa čaká vždy veľa. Nemôže si dovoliť byť iba priemerný. „Som sám sklamaný zo svojich čísel v štatistikách. Nechápem, takú sezónu som ešte nemal. Lenže treba vidieť aj všetky okolnosti. V Čerepovci sa pravidelne striedajú štyri formácie. Na ľade nie som toľko, ako som čakal, no gólov by som mal mať na konte oveľa viac.

Rudolf Huna si zahral proti Švajčiarom aj vlani, keď ešte reprezentáciu viedol Július Šupler. Na majstrovstvá sveta do Kanady sa už potom nedostal. Aj tenoraz, po pozvánke Jána Filca, prichádzal na zraz v očívidnej pohode

Foto: SITA

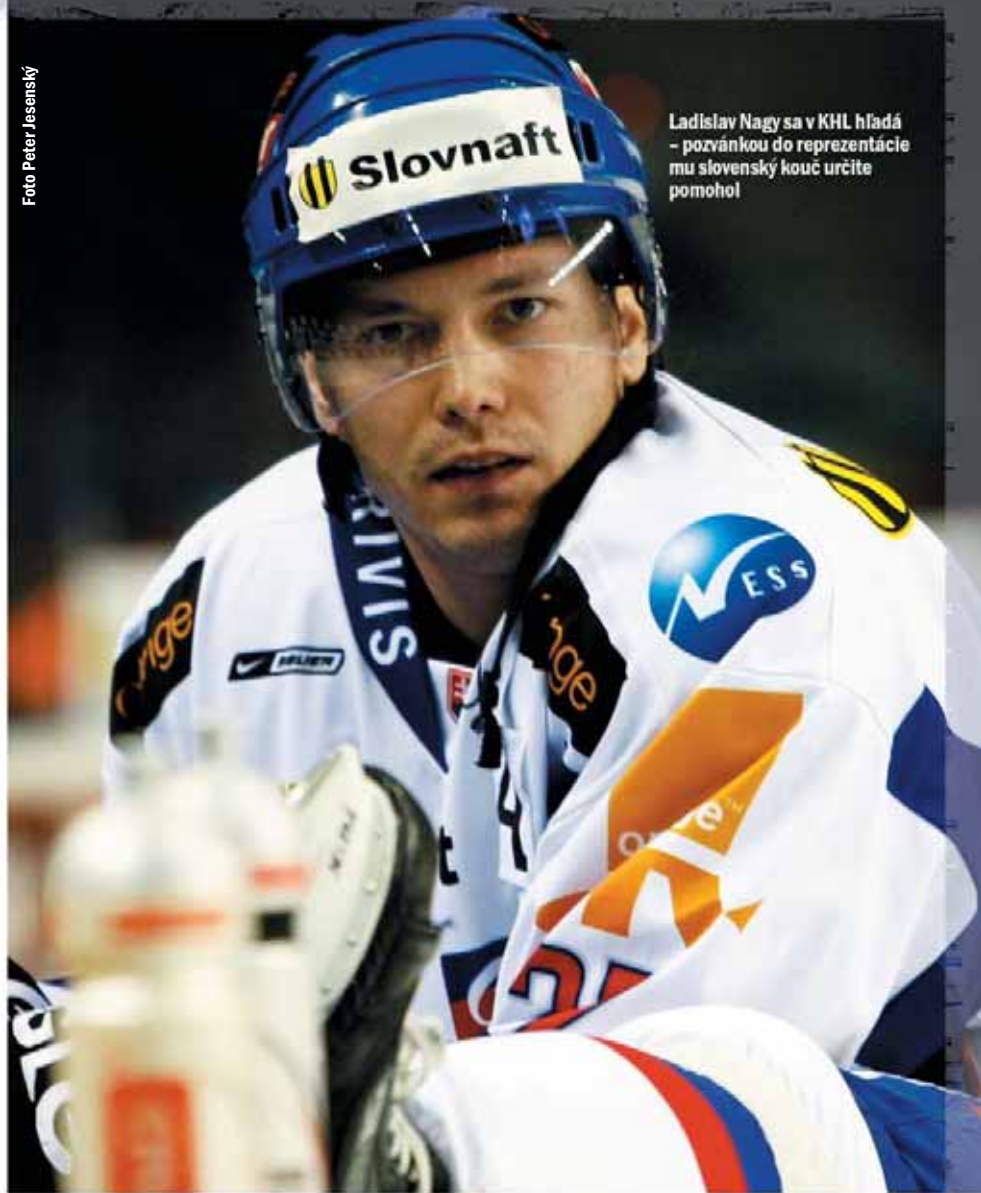
SLOVENSKÁ HOKEJOVÁ REPREZENTÁCIA SA SO STARÝM ROKOM LÚČILA NA VÝCHODE SLOVENSKA. V POPRADE A V KOŠICIACH ODOHRALA DVE PRÍPRAVNÉ STRETNUTIA S UŽ TRADIČNÝM SÚPEROM – ŠVAJČIARSKOM. PO POPRADSKEJ PREHRE 0:1 V PREDĹŽENÍ SA DIVÁCI DOČKALI ASPOŇ V KOŠICIACH. VYPREDANÁ STEEL ARÉNA BURÁCALA PO VÍTAZSTVE 3:2. A RUKOPIS NA ŇOM NIESLI AJ ŠTYRIA V ZAHRANIČÍ PÔSOBIACI KOŠICKÍ ODCHOVANCÍ, AKO AJ ŠTYRIA AKTUÁLNI KOŠICKÍ HRÁČI. TRÉNER JÁN FILC DAL DÔVERU DUU Z RUSKÉHO ČEREPOVCA, BRANKÁROVI RASTISLAVOVI STAŇOVI A ÚTOČNÍKOVI LADISLAVOVI NAGYOVI, ĎALEJ OBRANCOVI NEMECKÉHO AUGSBURGU TOMÁŠOVI SLOVÁKOVI A ÚTOČNÍKOVI JIŘÍMU BICEKOVI, KTORÝ DO DECEMBRA HRÁVAL VO FÍNSKU ZA JYP JYVÄSKYLÄ, AKO AJ AKTUÁLNYM KOŠICKÝM HRÁČOM, ÚTOČNÍKOM STANISLAVOVI GRONOVI, RUDOLFOVI HUNOVI A MICHELOVI MIKLÍKOVI I OBRANCOVI MARCELOVI ŠTERBÁKOVI. PRE TIETO DVE KVARTETÁ MALO NAJMÁ KOŠICKÉ VYSTÚPENIE SVOJSKÚ PRÍCHUŤ.

Do šancí sa dostávam, len ich nepremieňam.“ Gól nedal ani v reprezentačnom drese. Predsa bol však rád, že dostal dôveru, že mohol okúsiť atmosféru v inej partii, medzi starými známymi. A najviac zo všetkého si vychutnal vrenie v košickom hľadisku. „V Steel aréne bola fantastická atmosféra. Diváci boli famózni, celý zápas nás povzbudzovali. Chcelo to potešiť ich ešte nejakým gólom, ale aspoň, že sme vyhrali, lebo takéto publikum si tú radosť zaslúžilo,“ poznamenal Laco, ktorý sa

v košíckom stretnutí predstavil v útoku s Bartečkom a Cibákom. „V Poprade som hral na pravom krídle, na ktorom nezvyknem nastupovať. V Košiciach ma tréner presunul na ľavé krídlo, cítil som sa tam lepšie.“

>> Obranca Tomáš Slovák si premiéru v seniorskom tíme Slovenska odkrútil v prípravnom stretnutí v Prahe proti Česku. Potom nastúpil aj na Nemeckom pohári a hoci pred Švajčiarskom spravil tréner v zostave poriadne upratovanie, Tomáša nevynechal. Slovák si musel v nemeckom Augsburgu tak trochu dupnúť, aby ho klub uvoľnil. Lebo liga v Nemecku prestávku nemala. Ale Tomáš dal vedeniu klubu jasne najavo, že pozvanie do národného tímu sa neodmieta. „Vybojoval som si uvoľnenie, hoci najskôr mi v klube povedali, že ma nepustia. Ale dohodli sme sa. Pochopili, aká je pre mňa reprezentácia dôležitá,“ uviedol košícky odchovanec, ktorý si nechcel nechať ujst príležitosť zahrať si doma, na východe, v najcennejšom drese. Po víťazstve v Steel Aréne podotkol, že už len kvôli tej atmosfére sa oplatilo nahaňovať sa so svojim zamestnávateľom. „Taká je pravda, najlepší diváci sú v Košiciach. Atmosféru nám spravili výbornú. Sme radi, že za ich priazeň sme sa im odvdáčili víťazstvom,“ prehodil Tomáš zhadzujúc zo seba reprezentačný dres. „Aj spoluhráči vraveli, že to bola nád-

Foto Peter Jesenský

Ladislav Nagy sa v KHL hľadá – pozvánkou do reprezentácie mu slovenský kouč určite pomohol

Košický útok (na fotografii zľava doprava Bicek – Gron – Huna) v prípravných zápasoch doslova žiaril

Foto Peter Jesenský

hera. I preto sme po odchode do šatne vyšli na ľad ešte raz. Rozlúčiť sa, poďakovať," komentoval moment, keď mužstvo vedené kapitánom Ľubošom Bartečkom vyšlo z kabíny na opakovanú ďakovačku.

>> Jiří Bicek sa vrátil do národného tímu po takmer štyroch rokoch. Aj pre neho bola pozvánka zvlášť cenná, lebo proti Švajčiarom sa hralo aj v jeho rodných Košiciach. Domov cestoval poriadne nabalený, lebo v tíme JYP Jyväskylä skončil účinkovanie k 14. decembru. „Mali záujem, aby som tam pokračoval, ale finančné možnosti mali limitované. Vo Fínsku, ak máte zmluvu na maximálne 6 mesiacov, klub za vás platí pätnásť-percentnú daň. Ak je kontrakt dlhší, tak je to päťdesiat percent. Ja som mal zmluvu od augusta, takže ak by som mal ostať do konca sezóny, klub by to vyšlo veľmi drahoo. Lúčenie bolo ťažké, no ja som videl, že z rozpočtu dali

veľmi veľa na modernizáciu štadióna a tak sa muselo šetriť," zamával Bicek Fínsku na rozlúčku a prišiel sa ukázať rodákovi. A jeho výkon bol v oboch

Foto Peter Jesenský

Ešte raz Rudolf Huna – úspešné ťaženie v extralige potvrdil v reprezentácii

stretnutiach výborný. Jirko bol všade. Poctivo sa vracal do obrany, v útoku sršal energiou. A výkon korunoval aj vedúcim gólom na ľade košickej Steel arény. Po zápase ocenil vynikajúci prihrávku spoluhráča z útoku Stanislava Grona. „Boli sme dohodnutí, že ak získam puk, Stano začne hneď šliapať a ja mu prihrám do jazdy, pričom mi puk vráti v poslednej chvíli – ako to vždy robí a ako sme to už spolu robievali aj v Amerike. Videl som ho tam, poslal som mu puk a všetko prebehlo, ako malo. Už včera som od Stana dostal takúto prihrávku a šancu som nepremenil, tentoraz to však vyšlo. Keď hráte so Stanom, vždy musíte čakať na prihrávku do poslednej chvíle. Aj teraz sa tak stalo a potom to už bolo iba na mne. Určite bolo vidieť, že sa poznáme a ja som rád, že som s ním opäť hral. Dôležité bolo, že prvý gól sme strelili

Stanislav Gron sa stáva miláčikom slovenských štadiónov – udržia si ho Košice aj po sezóne?

Foto Peter Jesenský

Foto Gabriel Lipták

my. No Švajčtari ani po druhom neprestali hrýzť. To oni budú stále. Sme radi, že sme vyhrali pred super publikom. V takej skvelej atmosfére som ešte nehral. Niečo úžasné. Hlavne kvôli fanúšikom som rád, že sme vyhrali," nadchýnal sa Jirko obkolesený po zápase množstvom zástupcov médií.

>> Tréner Ján Filc, ktorý dal Biceka „prorocky“ dokopy so zohranou dvojicou z HC Košice Rudolf Huna – Stanislav Gron, povedal: „Už v prvom zápase chýbala ich výkonu iba korunovácia gólmi. Príjemne ma prekvapil aj Marcel Šterbák, ktorý potvrdil výkonnosť z extraligy, dúfam, že svoj výkon zopakuje aj pred domácim publikom.“ A chlapi sa aj v druhom zápase našli doslova z minúty na minútu. Jirko si neustále pochvaloval spoluprácu s kolegami. „Vedel som, čo viem.

Samozrejme k tomu, aby sa mi hralo dobre, mi pomohla celá naša päťka. Stano Gron i Rudo Huna hrali výborne. Som rád, že sme ukázali, že hokej hrať vieme. Moji spoluhráči z útoku už v extralige dokázali, že majú výkonnosť veľmi dobrú, v reprezentácii to len potvrdili. Každý hráč, nominovaný do reprezentácie, musí na medzinárodnom poli vydať zo seba 100%.“ Ako videl svoje účinkovanie Rudolf Huna? „Ja som na seba vždy veľmi náročný, preto poviem len toľko, že to mohlo byť z mojej strany aj lepšie. Na druhej strane si víťazstvo 3:2 cením a som rád, že som sa pod neho aj ja podpísal.“

Reprezentácia sa neodmieta – aj keby boli všetci „doma“ proti!

Foto Gabriel Lipták

Foto Peter Jesenský

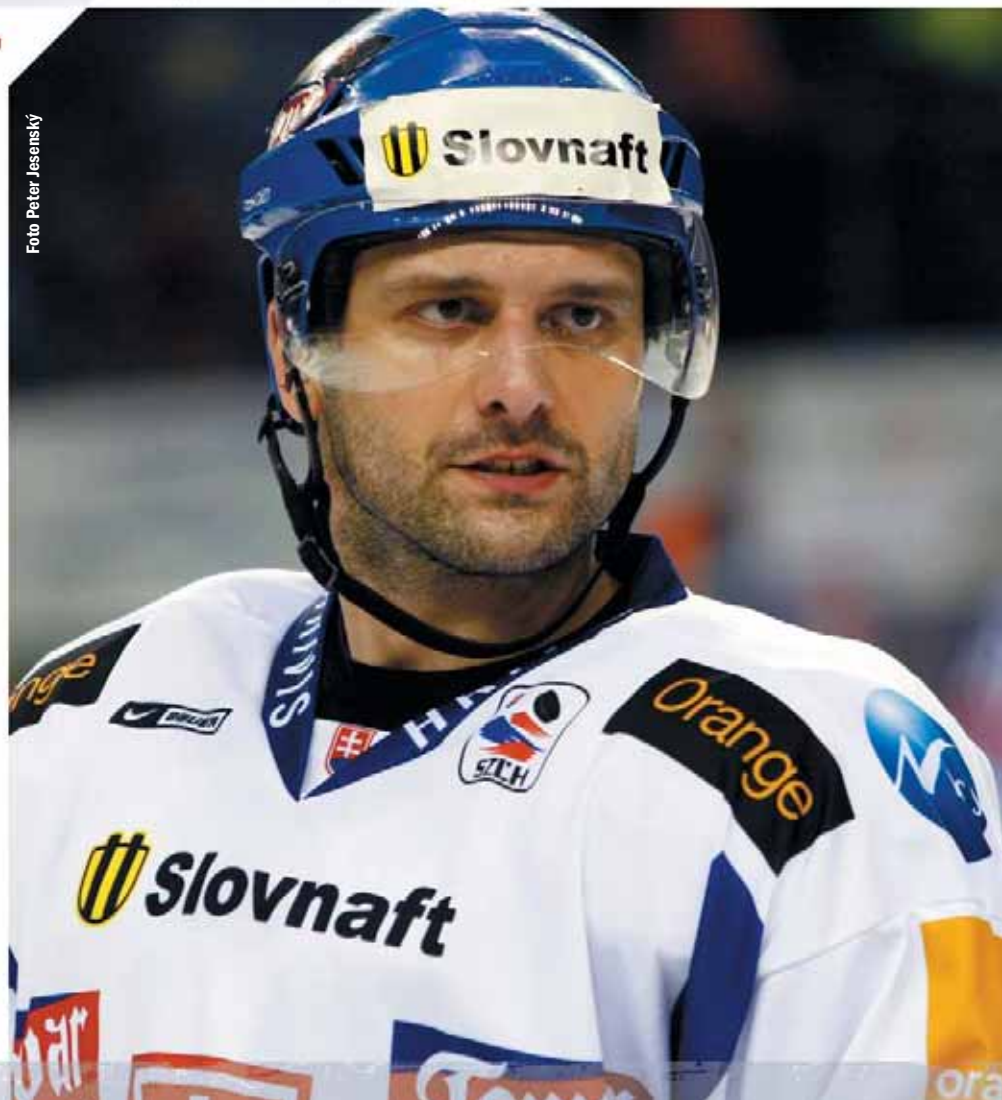
Útočník Michel Miklík si zahral až v druhom zápase, možno aj preto zostal v porovnaní s ostatnými Košičanmi trochu v úzadí

Košický obranca Marcel Šterbák vytvoril so Slovanistom Sersenom extraligovú obrannú formáciu

>> Po futbalovej prehre 0:1 v Poprade teda nasledovalo v Košiciach tesné víťazstvo 3:2. Víťazný gól padol tri sekundy pred koncom tretej tretiny, po tom ako Gron našiel Marcela Hossu. „Verte mi, nechceli sme to takto napínať, ale taký je hokej. Dali sme gól, nato skórovali Švajčiari, strelili sme druhý, vyrovnali opäť. To nás trochu dalo dole. Ale dali sme gól v správnu chvíľu,“ povedal ešte Bicek. Dodajme, že aká sa zišla partia na tomto reprezentačnom zraze, Jirka príliš neiritovalo. „Určite je dobré, keď si vieme zažartovať, zasmiať sa, ale to vôbec nie je podstatné. Nemusíme sa tu zísť bohvieakí kamaráti, pretože najpodstatnejšie je, aké výkony podáme na ľade a aký výsledok dosiahneme.“

>> Nielen v úvode spomínaný Ladislav Nagy, ale aj brankár Rastislav Staňa meral cestu na východ z ďalekého Čerepovca. V rodných Košiciach mal s predstihom aj Vianoce. S kapustnicou, stromčekom, darčekmi. Jeho klub na Štedrý deň hral majstrovský zápas. Rastó vymenil Kontinentálnu hokejovú ligu za Švédsko. Predtým pôsobil v zámorí, má teda dobrý prehľad o jed-

Foto Peter Jesenský

Prvý raz doma – brankár Staňa si konečne zachytil v Steel aréne. Rasto, ešte nie je všetkým dňom koniec!

ské časy. Konečne som sa dočkal. Vďaka publiku, ktoré dodalo zápasu väčšiu iskeru, som si to celé užil. Chytalo sa mi veľmi dobre. Obrovské množstvo síl a sebavedomia mi dodávali diváci,“ rozplýval sa košickou atmosférou. Po zápase okrem spoločnej ďakovačky ešte sám obkružil ľad. Bavil sa s divákmi. Nechcelo sa mu do šatne...

■
Náš hokej

Foto Peter Jesenský

Foto Peter Jesenský

notlivých ligách. „Isteže, na starom kontinente je KHL najlepšou ligou. Ale zase nie je tak ďaleko ako zámorská NHL. Prvých šesť tímov je na veľmi vysokej úrovni, ale všetky kluby môžu konkurovať tým z NHL. My v Čerepovci nie sme špička. No nie sme ani na chvoste tabuľky. Vieme hrať s každým.“ S Lacom Nagyom a Čechom Josefom Strakom i ďalším legionárom z Kanady vytvorili v Čerepovci súdržnú štvorku. Rasto si zvykol na ruské pomery a tú pohodu dokáže pretaviť v dobré výkony na ľade. „Som rád, že dostávam možnosť a my vyhrávame. Viem, že je tu limit pre brankárov z cudziny, že môžu odchytať len 65 percent zápasov. Ale ja to percento naplňam,“ vraví jediný slovenský brankár v KHL.

>> Staňa vyrastal v Košiciach, no do sveta sa vybral veľmi mladý. Už ako junior zamieril za more. Doma sa teda ukázať nemohol. Až 20. decembra 2008, v druhom stretnutí so Švajčiarskom, pred vypredanou halou. „Ešte som v Košiciach nikdy nechytal, ak nerátam det-

Jirko Bíček si dres s dvojkřížom vychutnával – a vydal pre neho zo seba všetko!